

Отъ чаканото Чудо ослѣпенъ, азъ можеби заспахъ
и въ своя сънь видѣхъ видение

— видѣхъ

— Безкрайнитѣ Зали на Ведрия Мразъ —
разсипана сребристая роса на лунний сѣръпъ
— на ясписови флейти сънний гласъ
и синитѣ сияния на тайни лампиони
— берили, хиацинтъ, смарагдъ, сапфиръ, топазъ,
и чисти аметисти, ониксъ, хризолитъ, рубинъ, цирконъ
— душата шеметна ги гони и лети
въ неуловими кржгове отъ блѣсъкъ и възторженъ стонъ
— но твоего напрегнато око поглъща всичко, ти
великъ убийственъ Диамантъ!
— ти разтрошавашъ блѣсъка и въ неизвѣстни бездни
запалвашъ дивото хоро на
безчислени слънца — ти сплиташъ ми корона
отъ пламъци — разкъсвашъ, разтрошавашъ и ломишъ съ безум-
[нитѣ ржцѣ на своя блѣнъ —

Кохинуръ! Кулинанъ!

— разхвърляшъ бѣсни пламъци — кристалъ, звѣзди, искри —
безчислени слънца —

(Княгиньо!)

— жаръ, искри —

пияно ослѣпление — въртение — пожаръ —
и падане — и звънъ на изпочупени кристали — —

— спасявай се! дворецътъ ти гори! —

